

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 13132013/EL,

17. detsember 2013,

liidu kodanikukaitse mehhanismi kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 196,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Pidades silmas, et viimastel aastatel on loodusõnnetused ja inimtegevusest tingitud õnnetused märkimisväärselt sagenenud ja raskenenud ning tulevikus võivad eelkõige kliimamuutuste ning mitme loodusliku ja tehnoloogilise ohu võimaliku vastasmõju tõttu toimuvad õnnetused oma kaugeleulatuvate ja pikaajaliste tagajärgedega olla tõenäoliselt veelgi äärmuslikumad ja keerulisemad, muutub järjest olulisemaks integreeritud lähenemisviis õnnetuste ohjamisele. Euroopa Liit peaks edendama solidaarsust ning toetama, täiendama ja lihtsustama liikmesriikide kodanikukaitsealaste meetmete koordineerimist, et parandada loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste ennetamise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise süsteemide tulemuslikkust.
- (2) Ühenduse kodanikukaitse mehhanism kehtestati nõukogu otsusega 2001/792/EÜ, Euratom ⁽²⁾, mis sõnastati uuesti nõukogu otsusega 2007/779/EÜ, Euratom ⁽³⁾. Selle mehhanismi rahastamine oli tagatud nõukogu otsusega

2007/162/EÜ, Euratom ⁽⁴⁾, millega kehtestati kodanikukaitse rahastamisvahend („rahastamisvahend”). Nimetatud otsuses on sätestatud, et liidu rahalist abi saab anda selleks, et aidata suurendada suurõnnetustele reageerimise tõhusust, ning selleks, et aidata tõhustada mis tahes liiki hädaolukordade ennetuseks ja nendeks valmisolekuks võetavaid meetmeid, ning samuti jätkata varem nõukogu otsuse 1999/847/EÜ ⁽⁵⁾ alusel võetud meetmeid. Rahastamisvahend kaotab kehtivuse 31. detsembril 2013.

- (3) Liidu kodanikukaitse mehhanismi („liidu mehhanism”) abiga tagatakse eelkõige inimeste, aga ka keskkonna ja vara, sealhulgas kultuuripärandi kaitse igasuguste loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste eest, sealhulgas keskkonnaõnnetuste, merereostuse ning ägedate terviseiga seotud hädaolukordade eest nii liidus kui ka väljaspool seda. Liidu mehhanismi alusel pakutatav kodanikukaitset ja muud hädaolukordadele suunatud abi võib taotleda kõigi kõnealuste õnnetuste puhul, et täiendada kannatanud riigi reageerimisvõimeid. Terroriaktide ning tuuma- või kiirgusõnnetuste puhul peaks liidu mehhanism hõlmama valmisoleku- ja reageerimismeetmeid üksnes kodanikukaitse vallas.
- (4) Liidu mehhanism peaks samuti aitama kaasa Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 222 rakendamisele, võimaldades vajaduse korral oma ressursside ja suutlikkuse kasutamist.
- (5) Liidu mehhanism kujutab endast Euroopa solidaarsuse nähtavat väljendust, tagades praktilise ja õigeaegse panuse õnnetuste ennetamise ja nendeks valmisolekusse ning õnnetustele ja õnnetuste ohule reageerimise, ilma et see takistaks asjakohaste juhtpõhimõtete ja asjakohase korra kohaldamist kodanikukaitse vallas. Seepärast ei tohiks käesolev otsus mõjutada liikmesriikide vastastiku-õigusi ja kohustusi, mis tulenevad otsuses käsitletud teemadega seotud kahe- või mitmepoolsetest lepingutest, ega ka liikmesriikide vastutust kaitsta oma territooriumil inimesi, keskkonda ja vara.
- (6) Liidu mehhanismi rakendamisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta asjakohaseid liidu õigusakte ja rahvusvahelisi kohustusi ning ära kasutada koostõimet asjaomaste liidu algatustega, nagu Maa seire Euroopa programm (Copernicus), elutähtsate taristute kaitse Euroopa programm (EPCIP) ning ühine teabeajagamiskeskond (CISE).

⁽¹⁾ ELT C 277, 13.9.2012, lk 164.

⁽²⁾ Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsus 2001/792/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ühenduse mehhanism tugevdatud koostöö soodustamiseks kodanikukaitse abimissioonidel (EÜT L 297, 15.11.2001, lk 7).

⁽³⁾ Nõukogu 8. novembri 2007. aasta otsus 2007/779/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ühenduse kodanikukaitse mehhanism (ELT L 314, 1.12.2007, lk 9).

⁽⁴⁾ Nõukogu 5. märtsi 2007. aasta otsus 2007/162/EÜ, Euratom, kodanikukaitse rahastamisvahendi kehtestamise kohta (ELT L 71, 10.3.2007, lk 9).

⁽⁵⁾ Nõukogu 9. detsembri 1999. aasta otsus 1999/847/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse kodanikukaitsealane tegevusprogramm (EÜT L 327, 21.12.1999, lk 53).

- (7) Piirkondlike ja kohalike omavalitsuste roll õnnetuste ohjamises on väga oluline. Piirkondlikud ja kohalikud omavalitsusi on vaja seega asjakohaselt kaasata käesoleva otsuse alusel teostatavas tegevusse kooskõlas liikmesriikide riiklike struktuuridega.
- (8) Ennetustegevus on õnnetustevastases kaitstes ülioluline ning see nõuab edasisi meetmeid, nagu on nõutud nõukogu 30. novembri 2009. aasta järeldustes ning Euroopa Parlamendi 21. septembri 2010. aasta resolutsioonis komisjoni teatise „Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele” kohta. Liidu mehhanism peaks sisaldama liidu õnnetuseriski ennetamise meetmete üldist poliitika- raamistikku, mille eesmärk on saavutada kõrgemal tasemel kaitse õnnetuste vastu ja vastupanuvõime neile, ennetades või vähendades nende mõju ning parandades ennetuskultuuri, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse kliimamuutuste tõenäolist mõju ja vajadust sobivate kohanemismetmete järele. Seda silmas pidades on olulised riskihindamised, riskijuhtimise planeerimine, iga liikmesriigi poolt riiklikul või asjakohasel piirkondlikul tasandil läbi viidud riskijuhtimissuutlikkuse hindamine, mis hõlmab vajaduse korral muid asjakohaseid teenistusi, liidu tasandil koostatud ülevaade riskidest ja vastastikused eksperdi hinnangud, et tagada integreeritud lähenemisviis õnnetuste ohjamisele, mis ühendab riskiennetus-, valmisoleku- ja reageerimismetmeid. Seetõttu peaks liidu mehhanism hõlmama üldist raamistikku riskide ja riskijuhtimissuutlikkuse kohta teabe jagamiseks, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 346 kohaldamist, millega tagatakse, et ükski liikmesriik ei ole kohustatud andma informatsiooni, mille avalikustamist ta peab oma oluliste julgeolekuhvide vastaseks.
- (9) Toetades Euroopale huvi pakkuvate riikidevaheliste tuvastamise, varajase hoiatamise ja häiresüsteemide edasiarendamist ja paremat integreerimist, peaks liit abistama liikmesriike õnnetustele reageerimiseks ja liidu kodanike hoiatamiseks vajaliku aja minimeerimisel. Kõnealused süsteemid peaksid arvesse võtma olemasolevaid ja tulevase teabeallikaid ja -süsteeme ning neile tuginema, innustades samal ajal asjakohaste uute tehnoloogiate kasutamist.
- (10) Liidu mehhanism peaks sisaldama üldist poliitikaraamistikku, mille eesmärk on pidevalt parandada kodanikukaitse-süsteemide ja -teenistuste, nende personali ja elanikkonna valmisolekut liidus. See peaks hõlmama õnnetuste ennetamise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise alast õppuste programmi, saadud kogemusi käsitlevat programmi ning koolitusprogramme ja -võrgustikku liidu ja liikmesriikide tasandil, nagu nõutakse nõukogu 27. novembri 2008. aasta järeldustes suurõnnetustele reageerimise Euroopa koolituse korra kohta.
- (11) Kodanikukaitsealase koostöö tugevdamiseks ning liikmesriikide koordineeritud ühise kiirreageerimisvõime parandamiseks tuleks jätkata kodanikukaitse abimissioonidel kasutatavate sekkumismoodulite väljatöötamist, mis koosneksid ühe või mitme liikmesriigi ressurssidest ning mille eesmärk oleks täielik koostoimimisvõime. Kõnealused moodulid tuleks organiseerida liikmesriikide tasandil ning peaksid kuuluma nende käsutamisõiguse ja kontrolli alla.
- (12) Liidu mehhanism peaks lihtsustama abimissioonide mobiliseerimist ja koordineerimist. Liidu mehhanism peaks põhinema liidu struktuuril, mis koosneb hädaolukordadele reageerimise koordineerimiskeskusest (ERCC), Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkusest liikmesriikide varem vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahendite näol, koolitatud ekspertidest ning ühisest hädaolukordade side- ja infosüsteemist (CECIS), mida haldavad komisjon ja liikmesriikide kontaktpunktid. Selle alusel tuleks luua raamistik, mille eesmärk on koguda olukorra kohta kontrollitud teavet, edastada see liikmesriikidele ning jagada missioonidel saadud kogemusi.
- (13) Selleks et tõhustada õnnetustele reageerimise operatsioonide kavandamist liidu mehhanismi alusel ning suurendada põhivahendite olemasolu, on vaja tõhustada Euroopa hädaolukordadele reageerimise suulikkust liikmesriikide eelnevalt vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahendite näol ning töötada välja struktureeritud protsess võimalike suutlikkuse puudujääkide tuvastamiseks.
- (14) Seoses õnnetustele reageerimise abimissioonidega väljastpoolt liitu peaks liidu mehhanism selleks, et suurendada rahvusvahelise kodanikukaitsealase töö sidusust, hõlbus-tama ja toetama meetmeid, mida liikmesriigid ning liit tervikuna sel eesmärgil rakendavad. Kui Ühinenud Rahvaste Organisatsioon osaleb kolmandates riikides toimuvatel abimissioonidel, siis täidab üldkoordinaatori ülesandeid tema. Liidu mehhanismi alusel pakutavat abi tuleks koordineerida Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni ning muude asjaomaste rahvusvaheliste osalistega, et kasutada võimalikult hästi ära kättesaadavaid ressursse ning vältida tarbetut topelttööd. Kodanikukaitseabi tõhusam koordineerimine liidu mehhanismi kaudu on eeltingimus üldise koordineerimise toetamiseks ning liidu tervikliku panuse tagamiseks üldisesse abiprojekti. Õnnetuste puhul, kui abi antakse nii liidu mehhanismi kaudu kui ka nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/96⁽¹⁾ alusel, peaks komisjon tagama liidu üldise reageerimise tõhususe, ühtsuse ja vastastikuse täiendavuse vastavalt Euroopa konsensusele humanitaarabi valdkonnas⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrus (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta (EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni ühisavaldus (ELT C 25, 30.1.2008, lk 1).

- (15) Asjakohaste transpordivõimaluste kättesaadavust ja juurdepääsetavust tuleks parandada, et toetada kiirreageerimisvõime arendamist liidu tasandil. Liit peaks toetama ja täiendama liikmesriikide panust, aidates liikmesriikidel nende transpordiressursside koordineerida ja ühendada ning osaleda vajaduse korral ja teataval tingimustel täiendavate transpordivõimaluste rahastamisel, võttes arvesse olemasolevaid süsteeme.
- (16) Selleks et saavutada parim tulemus ja tagada juurdepääs kannatadaasaanud elanikkonnale, peaksid abimissioonid kohapeal vastama nõudlusele ning neid tuleks täielikult koordineerida. Komisjon peaks tagama lähetatud eksperdirühmadele asjakohase logistilise toe.
- (17) Liidu mehhanismi võib kasutada ka kodanikukaitsealase toetuse pakkumiseks õnnetuste korral kolmandates riikides konsulaarabi andmisel liidu kodanikele, kui seda on taotlenud asjaomaste liikmesriikide konsulaarasutused. Asjaomased liikmesriigid peaksid võimaluse korral niisuguseid taotlusi koordineerima nii omavahel kui kõigi muude asjaomaste osalejatega, et tagada liidu mehhanismi optimaalne kasutamine ja vältida praktiliste raskuste tekkimist kohapeal. Niisugust toetust võib taotleda näiteks juhuriik või kõigi liidu kodanike abistamist koordineeriv liikmesriik. Juhuriigi mõistet tuleks tõlgendada kooskõlas Euroopa Liidu suunistega konsulaarjuhuriigi mõiste rakendamise kohta⁽¹⁾. Käesolevat otsust kohaldatakse ilma, et see piiraks välismaal asuvate liidu kodanike konsulaarkaitset käsitlevate liidu eeskirjade kohaldamist.
- (18) Reageerimisoperatsioonide kavandamisel on kasulik teha koostööd ka asjakohaste valitsusväliste organisatsioonide ja teiste üksustega, et teha kindlaks kõik täiendavad reageerimisvahendid, mille nad on võimelised õnnetuste korral kättesaadavaks tegema liikmesriikide pädevate asutuste kaudu.
- (19) Õnnetusele reageerimisse võib viimase abinõuna anda olulise panuse sõjaliste vahendite kasutamine tsiviiljuhtimise all. Kui kodanikukaitseoperatsioonide toetuseks peetakse asjakohaseks sõjaliste vahendite kasutamist, siis peaks järgima sõjaväega tehtavas koostöös korda, menetlusi ja kriteeriume, mille nõukogu või selle pädevad organid on kehtestanud, et teha liidu mehhanismile kättesaadavaks kodanikukaitsega seonduvad sõjalised vahendid, ning need peaksid olema kooskõlas asjakohaste rahvusvaheliste suunistega.
- (20) Kui liidu mehhanismi alusel antav abi aitab liidul osutada abi humanitaarvaldkonnas, eelkõige keerulistes hädaolukordades, siis peaksid käesoleva otsuse alusel rahastamist saavad meetmed olema kooskõlas Euroopa humanitaarabi konsensusese osutatud humanitaarühimõtete ning kodanikukaitse- ja sõjaliste vahendite kasutamise põhimõtetega.
- (21) Võimalik peaks olema Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon (EFTA) osalevate Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvate riikide, ühinevate riikide, kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikide osavõtt. Liidu mehhanismis mitteosalevad kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid, samuti Euroopa naabuspoliitika osalevad riigid peaksid samuti saama kasu teatavatest käesoleva otsuse alusel rahastatavatest meetmetest.
- (22) Selleks et tagada ühtsed tingimused käesoleva otsuse rakendamiseks, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: ERCC koostöö liikmesriikide kontaktpunktidega ning töökord õnnetustele reageerimiseks nii liidus kui väljaspool liitu; CESISE komponendid ning CESISE kaudu teabe jagamise korraldamine; eksperdirühmade lähetamise protsess; moodulite, muude reageerimisvahendite ja ekspertide kindlakstegemine; moodulite toimimise ja koostöömõistega seotud tegevusnõuded; suutlikkuse eesmärgid, kvaliteedi- ja koostöömõistened ning Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse toimimiseks vajalik sertifitseerimise ja registreerimise menetlus ning rahastamiskord; Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse puudujääkide tuvastamine ja nende kõrvaldamine; koolitusprogrammi, õppuste raamistiku ja saadud kogemuste programmi ning abi transportimiseks antava toetuse korraldamine. Kõnealuseid volitusi tuleks rakendada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (23) Käesolevas otsuses sätestatud rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada kontrollimenetlust.
- (24) Käesolev otsus tugevdab liidu ja liikmesriikide vahelist koostööd ning hõlbustab koordineerimist kodanikukaitse valdkonnas, võimaldades võtta tõhusamaid meetmeid ulatuse ja täiendavusega seotud põhjustel. Kui õnnetuse korral ei ole liikmesriigi reageerimisvõimelised piisavad, siis võib kõnealune liikmesriik otsustada taotleda liidu mehhanismilt oma kodanikukaitseressursside ja muude õnnetustele reageerimise ressursside täiendamist.

⁽¹⁾ ELT C 317, 12.12.2008, lk 6.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (25) Kuna käesoleva otsuse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga on neid meetme ulatuse või toime tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (26) Käesolev otsus ei mõjuta stabiliseerimisvahendit käsitleva tulevase liidu õigusakti reguleerimisalasse jäävaid meetmeid, liidu tervishoiu valdkonna tegevusprogramme käsitlevatest õigusaktidest tulenevaid rahvatervisega seotud meetmeid ega tarbijakaitsega seotud meetmeid, mis tulenevad ühenduse tarbijapoliitika tegevusprogrammi aastateks 2014–2020 käsitlevast tulevast liidu õigusaktist.
- (27) Järjepidevuse huvides ei hõlma käesolev otsus meetmeid, mis kuuluvad nõukogu ... otsuse 2007/124/EÜ⁽¹⁾ või tulevase liidu õigusakti, mis käsitleb sisejulgeolekufondi osana rahalise toetuse programmi loomist politseikoostöö, kuritegevuse ennetamise ja tõkestamise ning kriisiohjamise jaoks, reguleerimisalasse või mis on seotud avaliku korra säilitamise ning sisejulgeoleku kaitsmisega. Käesolevat otsust ei kohaldata määrusega (EÜ) nr 1257/96 hõlmatud meetmete suhtes.
- (28) Käesoleva otsuse sätted ei piira Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu kohaste õiguslikult siduvate aktide vastuvõtmist, milles sätestatakse meetmed eriolukordadeks tuuma- ja kiirgusõnnetuste puhul.
- (29) Käesoleva otsusega hõlmatakse merereostuse ennetamise, selleks valmisoleku ja sellele reageerimise meetmed, välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1406/2002⁽²⁾ reguleerimisalasse kuuluvad meetmed.
- (30) Selleks et tagada käesoleva otsuse rakendamine, võib komisjon rahastada selliseid ettevalmistuse, järelevalve, kontrolli, auditeerimise ja hindamisega seotud meetmeid, mida on vaja liidu mehhanismi juhtimiseks ja selle eesmärkide täitmiseks.
- (31) Käesoleva otsusega seotud kulude hüvitamine, riigihankelepingute sõlmimine ja toetuste andmine peaks toimuma vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾. Kodanikukaitsealase tegevuse eripära tõttu tuleks sätestada, et toetusi võib anda ka eraõiguslikele isikutele. Samuti on oluline, et nimetatud määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 eeskirjad oleksid täidetud, eelkõige seoses selles sätestatud säästlikkuse, tõhususe ja mõjususe põhimõtetega.
- (32) Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmete kaudu, mis hõlmavad rikkumiste ärahoidmist, avastamist ja uurimist, samuti kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmist ning vajaduse korral haldus- ja rahalisi karistusi vastavalt määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012.
- (33) Käesoleva otsusega nähakse liidu mehhanismi kohaldamisajaks ette rahastamispakett, mis on Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 2. detsember 2013. aasta eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽⁴⁾ punkti 17 tähenduses. Kõnealust lähtesummat rahastatakse osaliselt 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku rubriigist 3 („Julgeolek ja kodakondsus”) ning osaliselt rubriigist 4 („ELi ülemaailmne roll”).
- (34) Rahastamispaketi käesoleva otsuse rakendamiseks tuleks jaotada vastavalt lisas esitatud protsendimääradele.
- (35) Et käesoleva otsuse rakendamise rahastamispaketi jaotus vahehindamise tulemuste valguses hiljemalt 30. juuniks 2017 läbi vaadata, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu õigusakte kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290. Kiirmenetlust tuleks kohaldada siis, kui reageerimisoperatsioonideks eraldatud eelarvevahendid on vaja mis tahes ajal viivitamata läbi vaadata. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. veebruari 2007. aasta otsus 2007/124/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2007–2013 üldprogrammi „Turvalisus ja vabaduste kaitse” raames eriprogramm „Terrorismi ning muude julgeolekuriskide ennetamine, nendeks valmisolek ja nende tagajärgede likvideerimine” (ELT L 58, 24.2.2007, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, p. 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT C 373 20.12.2013, lk 1

(36) Käesolevat otsust tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2014, kuna see on seotud 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistikuga,

või nende liidu õigusaktide reguleerimisalasse kuuluvate meetmete suhtes, mis käsitlevad tegevusprogramme tervishoiu, siseasjade ja õigusküsimuste valdkonnas.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat otsust kohaldatakse kodanikukaitsealase koostöö suhtes. Nimetatud koostöö hõlmab järgmist:

- a) ennetus- ja valmisolekumeetmed liidu sees ning ka väljaspool liitu, mis puudutab artikli 5 lõiget 2, artikli 13 lõiget 3 ja artiklit 28 ning
- b) meetmed, millega aidatakse reageerida õnnetuse otsestele kahjulikele tagajärgedele liidus või väljaspool liitu, sealhulgas artikli 28 lõikes 1 osutatud riikides, kui mehhanismi kaudu on esitatud abitaotlus.

2. Käesoleva otsusega võetakse arvesse eraldatud, äärepoolseimate ja muude liidu piirkondade või saarte erivajadusi seoses õnnetuste ennetamise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimisega ning ülemeremaade ja -territooriumide erivajadusi õnnetustele reageerimisel.

Artikkel 3

Erieesmärgid

1. Liidu mehhanism toetab, täiendab ja hõlbustab liikmesriikide meetmete koordineerimist järgmiste ühiste erieesmärkide nimel:

- a) saavutada kõrgetasemeline kaitse õnnetuste eest, ennetades või vähendades nende võimalikku mõju, edendades ennetuskultuuri ning parandades koostööd kodanikukaitse- ja muude asjakohaste teenistuste vahel;
- b) suurendada valmisolekut õnnetustele reageerimiseks liikmesriikide ja liidu tasandil;
- c) kiirendada ja tõhustada reageerimist õnnetuste või õnnetuste ohu korral ning
- d) suurendada üldsuse teadlikkust ja valmisolekut õnnetusteks.

2. Näitajaid kasutatakse vastavalt vajadusele käesoleva otsuse kohaldamise järelevalveks, hindamiseks ja läbivaatamiseks. Nimetatud näitajad sisaldavad järgmist:

- a) edusammud õnnetuse ennetamise raamistiku rakendamisel, mida mõeldakse liikmesriikide arvuga, kes on teinud komisjonile kättesaadavaks oma riskihindamise kokkuvõtte ja oma riskijuhtimissuutlikkuse hindamise, nagu on sätestatud artiklis 6;

I PEATÜKK

ÜLD- JA ERIEESMÄRGID, REGULEERIMISESE, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Üldeesmärk ja reguleerimisese

1. Euroopa Liidu kodanikukaitse mehhanismi („liidu mehhanism“) eesmärk on tugevdada liidu ja liikmesriikide vahelist koostööd ning hõlbustada koordineerimist kodanikukaitse vallas, et parandada loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste ennetamise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise süsteemide tõhusust.

2. Liidu mehhanismi abiga tagatakse eelkõige inimeste, aga ka keskkonna ja vara, sealhulgas kultuuripärandi kaitse igasuguste loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste eest, sealhulgas terroriaktide tagajärgede ning tehnoloogiliste, kiirgus- ja keskkonnaõnnetuste, merereostuse ning ägedate terviseiga seotud hädaolukordade eest nii liidus kui ka väljaspool seda. Terroriaktide või kiirgusõnnetuste tagajärgede puhul võib liidu mehhanism hõlmata üksnes valmisoleku- ja reageerimis-meetmeid.

3. Liidu mehhanism edendab liikmesriikidevahelist solidaarsust praktilise koostöö ja koordineerimise kaudu, piiramata liikmesriikide esmast vastutust kaitsta oma territooriumil inimesi, keskkonda ja vara, sealhulgas kultuuripärandit, õnnetuste eest ning tagada oma õnnetuste ohjamise süsteemide piisav suutlikkus, mis võimaldab neil nõuetekohaselt ja järjepidevalt toime tulla sellise olemuse ja ulatusega õnnetustega, mida on mõistlikkuse piires võimalik ette näha ja milleks on võimalik valmistuda.

4. Käesoleva otsusega kehtestatakse liidu mehhanismi üldeeskirjad ning eeskirjad rahalise abi andmiseks liidu mehhanismi raames.

5. Liidu mehhanism ei mõjuta kohustusi, mis tulenevad kehtivatest liidu õigusaktidest, Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingust või kehtivatest rahvusvahelistest lepingutest.

6. Käesolevat otsust ei kohaldata määruse (EÜ) nr 1257/96, määruse (EÜ) nr 1406/2002, määruse (EÜ) nr 1717/2006, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 1082/2013/EL⁽¹⁾

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta otsus nr 1082/2013/EL tõsiste piiriüleste terviseohtude kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 2119/98/EÜ (ELT L 293, 5.11.2013, lk 1).

- b) edusammud õnnetusteks valmisoleku taseme tõstmisel, mõõdetuna vabatahtlikkuse alusel eraldatud reageerimisvahendite hulgaga, mis puudutab artiklis 11 sätestatud suutlikkuseesmärke, ning CECISes registreeritud moodulite arvuga;
- c) edusammud õnnetustele reageerimise parandamisel, mõõdetuna liidu mehhanismi raames toimuvate missioonide kiiruse ning osutatava abi panusega kohapealsete vajaduste rahuldamisse ning
- d) edusammud üldsuse teadlikkuse ja õnnetusteks valmisoleku parandamisel, mõõdetuna liidu kodanike teadlikkuse taseme kohta nende piirkonna riskide kohta.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „õnnetus” – olukord, millel on või võib olla tõsine mõju inimestele, keskkonnale või varale, sealhulgas kultuuripärandile;
2. „reageerimine” – õnnetuse ohu olemasolu korral, õnnetuse ajal või pärast õnnetust selle otseste kahjulike tagajärgedega tegelemiseks liidu mehhanismi raames esitatud abitaotluse alusel võetavad meetmed;
3. „valmisolek” – varasemast tegevusest tulenev inimeste ja materiaalsete vahendite, struktuuride, kogukondade ja organisatsioonide valmisolek ja võime, mis tuleneb varasemast tegevusest ning mis võimaldab neil tagada tõhusalt kiire reageerimine õnnetusele;
4. „ennetamine” – igasugune tegevus, mille eesmärk on vähendada riske või leevendada õnnetuste kahjulikke tagajärgi inimestele, keskkonnale või varale, sealhulgas kultuuripärandile;
5. „varajane hoiatamine” – õigeaegse ja tõhusa teabe andmine, mis võimaldab võtta meetmeid õnnetuse riskide ja kahjuliku mõju vältimiseks või vähendamiseks ning tõhusaks reageerimiseks valmisoleku hõlbustamiseks;
6. „moodul” – eelnevalt kindlaksmääratud ülesandest ja vajadustest lähtuv liikmesriikide vahendite iseseisev ja sõltumatu kord või liikmesriikide liikuv operatiivne reageerimisrühm, millel on vajalikud inim- ja materiaalsed vahendid ning mida saab kirjeldada lähtuvalt selle tegevusvõimest või selle täidetava(te)st ülesandest/ülesannetest;
7. „riskihindamine” – üldine valdkondadevaheline riskide kindlakstegemise, analüüsi ja hindamise protsess riiklikul või asjakohasel piirkondlikul tasandil hindamiseks;
8. „riskijuhtimissuutlikkus” – liikmesriigi või selle piirkondade suutlikkus oma riskihindamistes kindlaks tehtud riske

(õnnetuse mõjud ja tõenäosus) vähendada, eelkõige nendega kohaneda ja/või neid leevendada kõnealusel liikmesriigis vastuvõetaval tasemel. Riskijuhtimissuutlikkust hinnatakse seoses tehnilise, finants- ja haldussuutlikkusega teostada asjakohast:

- a) riskihindamist,
- b) riskijuhtimise planeerimist (ennetamiseks ja valmisolekuks) ning
- c) võtta asjakohaseid riskide ennetamise ja nendeks valmisoleku meetmeid.

9. „vastuvõtva riigi toetus” – abi saava või abi saatva riigi või komisjoni tegevus valmisoleku- ja reageerimisetalpil, eesmärgiga eemaldada võimalikud takistused rahvusvahelise abi jagamisel, mida pakutakse liidu mehhanismi kaudu. See hõlmab liikmesriikide toetust, et lihtsustada kõnealuse abi transiiti läbi nende territooriumi;
10. „reageerimissuutlikkus” – abi, mida võidakse anda taotluse korral liidu mehhanismi kaudu;
11. „logistiline tugi” – oluline varustus või teenused, mida artikli 17 lõikes 1 osutatud eksperdirühmad vajavad oma ülesannete täitmiseks, sealhulgas kommunikatsioon, ajutine majutus, toit või transport riigis.

II PEATÜKK

ENNETAMINE

Artikkel 5

Ennetusmeetmed

1. Ennetuseesmärkide ja -meetmete elluviimiseks teeb komisjon järgmist:
 - a) võtab meetmeid, et parandada teadmusbasi õnnetusohutude kohta ning hõlbustada teadmiste, heade tavade ja teabe jagamist, sealhulgas ühiste riskidega liikmesriikide hulgas;
 - b) toetab ja soodustab liikmesriikide riskihindamist ja riskide kaardistamist heade tavade jagamise abil ning lihtsustades ühist huvi pakkuvate küsimuste puhul juurdepääsu eriteadmistele ja eksperdiarvamusele;
 - c) koostab valdkondadeülese ülevaate ja kaardi liidus aset leida võivatest loodusõnnetustest või inimtegevusest tingitud õnnetustest ja ajakohastab seda regulaarselt, kohaldades ühtset lähenemisviisi eri poliitikavaldkondades, mis võivad tegeleda õnnetuste ennetamisega või seda mõjutada, ning võttes arvesse kliimamuutuste tõenäolisi mõjusid;

- d) innustab vahetama häid tavasid seoses riiklike kodanikukaitse-süsteemide ettevalmistamisega, et tulla toime kliimamuutuste mõjuga;
- e) toetab ja soodustab liikmesriikide riskijuhtimise arendamist ja rakendamist heade tavade jagamise abil ning lihtsustades ühist huvi pakkuvate küsimuste puhul juurdepääsu eriteadmistele ja eksperdiarvamusele;
- f) kogub ja levitab liikmesriikide poolt kättesaadavaks tehtud teavet, organiseerib kogemuste vahetamise riskijuhtimissuutlikkuse hindamise osas, koostab koostöös liikmesriikidega ja 22. detsember 2014 nende hindamiste sisu, metoodikat ja struktuuri käsitlevad suunised ning hõlbustab heade tavade vahetamist ennetamise ja valmisoleku planeerimise alal, sealhulgas vabatahtlike vastastikuste eksperdihinnangute kaudu;
- g) annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vastavalt artikli 6 punktis c sätestatud tähtaegadele korrapäraselt aru artikli 6 rakendamisel tehtud edusammudest;
- h) edendab erinevate liidu rahaliste vahendite kasutamist, mis võivad toetada õnnetuste jätkusuutlikku ennetamist, ning julgustab liikmesriike ja piirkondi kasutama selliseid rahastamisvõimalusi;
- i) toonitab riskiennetuse tähtsust ja toetab liikmesriike teadlikkuse suurendamisel, üldsuse teavitamisel ja harimisel;
- j) edendab ennetusmeetmeid liikmesriikides ja artiklis 28 osutatud kolmandates riikides heade tavade tutvustamise abil ning lihtsustades ühist huvi pakkuvate küsimuste puhul juurdepääsu eriteadmistele ja eksperdiarvamusele ning
- k) võtab tihedas koostöös liikmesriikidega ennetustegevuses vajalikke toetavaid ja täiendavaid lisameetmeid, et saavutada artikli 3 lõike 1 punktis a esitatud eesmärk.

2. Liikmesriigi, kolmanda riigi, ÜRO või selle asutuste taotluse korral võib komisjon lähetada kohale eksperdirühma, et ennetusmeetmete osas nõu anda.

Artikkel 6

Riskijuhtimine

Selleks et edendada tõhusat ja ühtset lähenemisviisi õnnetuste ennetamisele ja õnnetusteks valmisolekule mittetundliku teabe, nimelt teabe, mille avaldamine ei ole vastuolus liikmesriikide esmatahtsate julgeolekuviidega, jagamise ja parimate tavade tutvustamise kaudu liidu mehhanismi raames, peavad liikmesriigid:

- a) arendama riskihindamist riiklikul ja asjakohasel piirkondlikul tasandil ning tegema komisjonile kättesaadavaks kokkuvõtte riskihindamiste asjaomastest elementidest 22. detsember 2015 ning seejärel iga kolme aasta tagant;
- b) arendama ja täiustama oma õnnetustega seotud riskijuhtimise planeerimist riiklikul või asjaomasel piirkondlikul tasandil;
- c) tegema komisjonile kättesaadavaks oma riiklikul või asjaomasel piirkondlikul tasandil läbi viidud riskijuhtimissuutlikkuse hindamise iga kolme aasta tagant pärast artikli 5 lõike 1 punktis f osutatud asjakohaste suuniste lõplikku koostamist või siis kui on tehtud olulisi muutusi;
- d) osalema vabatahtlikult vastastikuste eksperdihinnangute koostamises riskijuhtimissuutlikkuse hindamise kohta.

III PEATÜKK

VALMISOLEK

Artikkel 7

Hädaolukordadele reageerimise koordineerimiskeskus

Käesolevaga luuakse hädaolukordadele reageerimise koordineerimiskeskus (ERCC). ERCC tagab ööpäevaringse tegutsemissuutlikkuse ning teenindab liikmesriike ja komisjoni liidu mehhanismi eesmärkide täitmisel.

Artikkel 8

Komisjoni üldised valmisolekumeetmed

Komisjon rakendab järgmisi valmisolekumeetmeid:

- a) haldab ERCCd;
- b) haldab ühist hädaolukordade side- ja infosüsteemi (CECIS), võimaldades teabe edastamist ja vahetamist ERCC ning liikmesriikide kontaktpunktide vahel;
- c) aitab kaasa Euroopale ühist huvi pakkuvate riikidevaheliste tuvastamise, varajase hoiatamise ja häiresüsteemide arendamisele ja paremale integreerimisele, et võimaldada kiirreageerimist ning soodustada riiklike varajase hoiatamise ja häiresüsteemide omavahelist seotust ja nende seotust ERCC ning CECISega. Kõnealustes süsteemides tuleb arvesse võtta olemasolevaid ja tulevase teabe-, seire- ja tuvastamisallikaid ja -süsteeme ning neile tugineda;
- d) tagab ja haldab võimet mobiliseerida ja sündmuskohale saata eksperdirühmi, kes:
- i) hindavad vajadusi, mida saab abi taotlevas riigis tõenäoliselt liidu mehhanismi raames käsitleda;

- ii) lihtsustavad vajaduse korral õnnetustele reageerimise abioperatsioonide koordineerimist kohapeal ja teevad koostööd abi taotleva riigi pädevate asutustega ning
- iii) varustavad abi taotlevat riiki eksperdiarvamustega ennetus-, valmisoleku- ja reageerimismeetmete kohta;
- e) tagab ja säilitab suutlikkuse pakkuda nimetatud eksperdirühmadele logistilist tuge;
- f) loob võrgustiku liikmesriikide koolitatud ekspertidest, kes saaksid tulla ERCC-le lühikese etteteatamisajaga appi, et täita järelevalve-, teavitamis- ja koordineerimisülesandeid, ning haldab seda võrku;
- g) hõlbustab liikmesriikide õnnetustele reageerimise vahendite eelpaigutamise koordineerimist liidus;
- h) toetab jõupingutusi moodulite ja teiste reageerimisvahendite koostoimimisvõime parandamiseks, võttes arvesse liikmesriikide ja rahvusvahelise tasandi head tava;
- i) võtab oma pädevuse piires meetmeid, mis on vajalikud, et hõlbustada vastuvõtva riigi toetust, sealhulgas vastuvõtva riigi toetuse suuniste koostamist ja ajakohastamist koos liikmesriikidega, tuginedes praktilisele kogemusele;
- j) toetab liikmesriikide valmisolekustrateegiate vabatahtlike vastastikuse hindamise kavade koostamist eelnevalt kindlaks määratud kriteeriumide alusel, mis võimaldab sõnastada soovitusi liidu valmisolekutaseme tõstmiseks ning
- k) võtab tihedas koostöös liikmesriikidega valmisolekuks vajalikke toetavaid ja täiendavaid lisameetmeid, et saavutada artikli 3 lõike 1 punktis b esitatud eesmärk.
2. Moodulid koosnevad ühe või mitme mehhanismis osaleva liikmesriigi ressurssidest ning:
- a) suudavad täita oma eelnevalt kindlaks määratud ülesandeid reageerimise valdkonnas kooskõlas tunnustatud rahvusvaheliste suunistega ning seega:
- i) on neid võimalik lähetada väga lühikese etteteatamisajaga pärast abitaotluse esitamist ERCC kaudu ning
- ii) suudavad töötada teatud aja jooksul iseseisvalt ja sõltumatult;
- b) on koostoimimisvõimelised teiste moodulitega;
- c) läbivad väljaõppe ja osalevad õppustel koostoimimisnõuetele vastamiseks;
- d) määratakse moodulite läbiviimise eest vastutava isiku alluvusse;
- e) suudavad teha vajaduse korral koostööd muude liidu organite ja/või rahvusvaheliste institutsioonidega, eelkõige ÜROga.
3. Liikmesriigid määravad eelnevalt vabatahtlikkuse alusel kindlaks eksperdid, keda võib eksperdirühma liikmetena õnnetuskohale lähetada, nagu on täpsustatud artikli 8 esimese lõigu punktis d.
4. Liikmesriigid kaaluvad võimalust anda vajaduse korral muid reageerimisvahendeid, mida pädevad teenistused pakkuda suudaksid või mida võivad anda valitsusvälised organisatsioonid ja muud asjaomased üksused.
- Muud reageerimisvahendid võivad hõlmata ühe või mitme liikmesriigi ressursse ning vajaduse korral:
- a) suudavad täita oma ülesandeid reageerimise valdkonnas kooskõlas tunnustatud rahvusvaheliste suunistega ning seega:
- i) on neid võimalik lähetada väga lühikese etteteatamisajaga pärast abitaotluse esitamist ERCC kaudu ning
- ii) suudavad vajaduse korral töötada teatud aja jooksul iseseisvalt ja sõltumatult;
- b) suudavad teha vajaduse korral koostööd muude liidu organite ja/või rahvusvaheliste institutsioonidega, eelkõige ÜROga.

Artikkel 9

Liikmesriikide üldised valmisolekumeetmed

1. Liikmesriigid teevad vabatahtlikult tööd moodulite arendamise suunas, eelkõige selleks, et need vastaksid esmatahtsatele sekkumis- või toetusvajadustele liidu mehhanismi raames.

Liikmesriigid määravad eelnevalt oma pädevates teenistustes, eelkõige kodanikukaitse- või muus päästeteenistuses, kindlaks need moodulid või muud reageerimisvahendid ning eksperdid, mille või kelle võiks teha taotluse korral kättesaadavaks missiooni korraldamiseks liidu mehhanismi kaudu. Nad võtavad arvesse asjaolu, et mooduli või muu reageerimisvahendi koosseis võib sõltuda õnnetuse liigist ja õnnetusega seotud konkreetsetest vajadustest.

5. Liikmesriigid võivad nõuetekohaseid julgeolekupiiranguid järgides anda teavet asjaomaste sõjaliste vahendite, näiteks transpordi ja logistilise või meditsiinilise toe kohta, mida võiks viimase abinõuna kasutada liidu mehhanismi raames antava abi osana.

6. Liikmesriigid annavad komisjonile asjakohast teavet ekspertide, moodulite ja muude reageerimisvahendite kohta, mille või kelle nad teevad kättesaadavaks abi andmiseks liidu mehhanismi kaudu vastavalt lõigetes 1–5 osutatule ning vajaduse korral ajakohastavad seda teavet.

7. Liikmesriigid määravad artikli 8 punktis b osutatud kontaktpunktid ning teavitavad sellest komisjoni.

8. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid valmisolekumeetmeid, et hõlbustada vastuvõtva riigi toetust.

9. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et tagada nende pakutava abi õigeaegne transport, saades kooskõlas artikliga 23 selleks toetust komisjonilt.

Artikkel 10

Operatsioonide kavandamine

1. Komisjon ja liikmesriigid töötavad koos selle nimel, et parandada õnnetustele reageerimise operatsioonide kavandamist liidu mehhanismi raames, sealhulgas töötades välja õnnetustele reageerimise stsenaariume, kaardistades vahendeid ja koostades kavasad reageerimisvahendite kasutamiseks.

2. Komisjon ja liikmesriigid teevad kindlaks koostoime kodanikukaitseabi ning liidu ja liikmesriikide humanitaarabi vahendite vahel humanitaarkriisile reageerimise operatsioonide kavandamisel väljaspool liitu ning edendavad seda koostoimet.

Artikkel 11

Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkus

1. Käesolevaga luuakse Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkus. See koosneb liikmesriikide varem vabatahtlikkuse alusel eraldatud reageerimisvahenditest ning hõlmab mooduleid, muid reageerimisvahendeid ja eksperte.

2. Kindlaks tehtud riskide põhjal määrab komisjon kindlaks Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse jaoks vajavate põhiliste reageerimisvahendite liigi ja arvu („suutlikkuse eesmärgid”).

3. Komisjon määrab kindlaks liikmesriikide poolt Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuses suunatavate reageerimisvahendite kvaliteedinõuded. Kvaliteedinõuded põhinevad kehtival rahvusvahelistel standarditel, kui sellised standardid on olemas. Liikmesriigid vastutavad oma reageerimisvahendite kvaliteedi tagamise eest.

4. Komisjon loob sertifitseerimise ja registreerimise protsessi vahendite jaoks, mille liikmesriigid Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkusele kättesaadavaks teevad, ja haldab seda.

5. Liikmesriigid määravad vabatahtlikkuse alusel kindlaks ja registreerivad reageerimisvahendid, mida nad Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuses suunavad. Kahe või mitme liikmesriigi pakutavad rahvusvahelised moodulid registreerivad ühiselt kõik mooduliga seotud liikmesriigid.

6. Reageerimisvahendid, mille liikmesriigid teevad kättesaadavaks Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse jaoks, on riiklike vajaduste jaoks kasutamiseks alati kättesaadavad.

7. Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse osaks olevad liikmesriikide reageerimisvahendid peavad olema abitaotluse esitamisel ERCC kaudu kättesaadavad liidu mehhanismis sätestatud hädaolukordadele reageerimise operatsioonideks. Lõpliku otsuse nende kasutamise kohta teevad liikmesriigid, kes asjaomased reageerimisvahendid registreerisid. Kui riigisisest hädaolukorrad, vääramatu jõud või erandjuhtudel muud tõsised põhjused takistavad liikmesriigil neid reageerimisvahendeid konkreetse õnnetuse korral kättesaadavaks tegemast, teatab asjaomane liikmesriik sellest võimalikult kiiresti komisjonile, osutades käesolevale artiklile.

8. Kasutuselevõtu korral jäävad liikmesriikide reageerimisvahendid nende juhtimise ja kontrolli alla ning need võib komisjoniga konsulteerides igal ajal tagasi võtta, kui riigisisest hädaolukorrad, vääramatu jõud või erandjuhtudel muud tõsised põhjused takistavad liikmesriigil nimetatud reageerimisvahendeid kättesaadavana hoidmast. Eri reageerimisvahendite koordineerimist hõlbustab vajaduse korral komisjon ERCC kaudu vastavalt artiklitele 15 ja 16.

9. Liikmesriigid ja komisjon tagavad piisava teadlikkuse Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkust kasutavate operatsioonide kohta.

Artikkel 12

Reageerimissuutlikkuse puudujääkide kõrvaldamine

1. Komisjon jälgib edusamme kooskõlas artikli 11 lõikega 2 sätestatud suutlikkuse eesmärkide saavutamisel ja teeb kindlaks potentsiaalselt olulised reageerimissuutlikkuse puudujäägid Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuses.

2. Kui potentsiaalselt olulised puudujäägid on kindlaks tehtud, analüüsib komisjon, kas liikmesriikidele on kättesaadavad vajalikud vahendid väljaspool Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkust.

3. Komisjon innustab liikmesriike kas üksi või ühiste riskide osas koostööd tegevate liikmesriikide rühmana tegelema kõikide strateegiliste suutlikkuse puudujääkidega, mis on kindlaks tehtud vastavalt lõikele 2. Komisjon võib toetada liikmesriike selles tegevuses vastavalt artiklile 20, artikli 21 lõike 1 punktile i ja j ning artikli 21 lõikele 2.

4. Iga kahe aasta tagant teavitab komisjon Euroopa Parlamenti ja nõukogu suutlikkuse eesmärkide saavutamisel tehtud edusammudest ja jätkuvatest puudujääkidest Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuses.

Artikkel 13

Väljaõpe, õppused, saadud kogemused ja teadmiste levitamine

1. Komisjon täidab koostöös liikmesriikidega liidu mehhanismi raames väljaõppe, õppuste, saadud kogemuste toetumise ja teadmiste levitamise valdkonnas järgmisi ülesandeid:

a) loob kodanikukaitse ja muude päästetöötajate väljaõppeprogrammi, mis hõlmab õnnetuste ennetamist, õnnetusteks valmisolekut ja õnnetustele reageerimist, ning haldab seda. Programmi kuuluvad ühiskursused ja ekspertide vahetamise süsteem, mis võimaldab lähetada üksikisikuid teistesse liikmesriikidesse.

Väljaõppeprogrammi eesmärk on tõhustada koordineeritust, kokkusobivust ja vastastikust täiendavust artiklites 9 ja 11 osutatud vahendite vahel ning parandada artikli 8 esimese lõigu punktides d ja f osutatud ekspertide pädevust;

b) loob väljaõppevõrgustiku, mis on avatud kodanikukaitse ja päästetöötajate väljaõppekeskustele ning teistele asjaomastele osalejatele ja institutsioonidele, kes tegelevad õnnetuste ennetamise, õnnetusteks valmisoleku ja õnnetustele reageerimisega.

Väljaõppekeskuse eesmärgid on järgmised:

- i) tõhustada kõiki õnnetuste ohjamise etappe, võttes arvesse kohanemist kliimamuutustega ja nende leevendamist;
 - ii) luua oma liikmete vahel koostoime kogemuste ja heade tavade vahetamise ning asjaomase teadustegevuse, saadud kogemuste toetumise, kursuste ja seminaride, õppuste ja katseprojektide abil ning
 - iii) töötada välja juhiseid liidu ja rahvusvahelise kodanikukaitse väljaõppe kohta, sealhulgas väljaõpe õnnetuste ennetamise, õnnetusteks valmisoleku ja õnnetustele reageerimise kohta;
- c) töötab välja strateegilise raamistiku, milles esitatakse õppuste eesmärgid ja roll ning pikaajaline laiaulatuslik kava õppuste prioriteetide kohta, ning loob õppuste programmi ja haldab seda;
- d) loob liidu mehhanismi raames võetud kodanikukaitse meetmetest saadud kogemusi käsitleva programmi, mis hõlmab aspekte kogu õnnetuste ohjamise tsüklist, et luua ulatuslik alus õppeprotsesside ja teadmiste arendamise jaoks, ning haldab seda programmi. Programm sisaldab järgmist:
- i) kõigi liidu mehhanismi raames võetavate asjakohaste kodanikukaitse meetmete järelevalve, analüüs ja hindamine;

ii) saadud kogemuste rakendamise edendamine, et luua kogemuspõhine alus õnnetuste ohjamise tsükli tegevuste arendamiseks;

iii) meetodite ja vahendite arendamine kogemuste kogumiseks, analüüsimiseks, edendamiseks ja rakendamiseks.

Kõnealune programm sisaldab vajaduse korral ka väljaspool liitu abimissioonidelt saadud kogemusi seoses liidu mehhanismi raames antava abi ning humanitaarabi vaheliste seoste ja sünergia ärakasutamiseks;

e) koostab suunised teadmiste levitamiseks ja punktides a-d osutatud eri ülesannete täitmiseks liikmesriigi tasandil ning

f) soodustab ja julgustab liidu mehhanismi tarvis asjakohaste uute tehnoloogiate kasutuselevõttu ja kasutamist.

2. Lõikes 1 nimetatud ülesannete täitmisel võtab komisjon eriti arvesse samalaadsete õnnetusohutudega kokku puutuvate liikmesriikide vajadusi ja huve.

3. Liikmesriigi, kolmanda riigi, ÜRO või selle asutuste taotlusel võib komisjon lähetada koha peale eksperdirühma, et valmisolekumeetmete osas nõu anda.

IV PEATÜKK

REAGEERIMINE

Artikkel 14

Liidus toimunud õnnetustest teatamine

1. Kui liidu territooriumil toimub õnnetus või tekib õnnetuse oht ja õnnetuse mõju on või võib olla piiriülene või mõjutab või võib mõjutada teisi liikmesriike, teatab liikmesriik, kus õnnetus toimus või tõenäoliselt toimub, sellest viivitamata nendele liikmesriikidele, keda kõnealune õnnetus võib mõjutada, ning komisjonile, kui õnnetuse mõjud võivad olla märkimisväärsed.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui teatamiskohustus on muude liidu õigusaktide, Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu või kehtivate rahvusvaheliste lepingute kohaselt juba täidetud.

2. Kui liidu territooriumil toimub õnnetus või tekib õnnetuse oht ja üks või mitu liikmesriiki võivad tõenäoliselt taotleda sellega seoses abi, teatab liikmesriik, kus õnnetus toimus või võib toimuda, viivitamata komisjonile, millal võib ERCC kaudu esitatavat abitaotlust oodata, et võimaldada komisjonil vajaduse korral teavitada sellest muid liikmesriike ning oma pädevad teenistused tööle rakendada.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teavitamine toimub vajaduse korral CECISE kaudu.

Artikkel 15

Liidus toimunud õnnetustele reageerimine

1. Liidu territooriumil toimunud õnnetuse või selle ohu korral võib liikmesriik, keda kõnealune õnnetus võib mõjutada, taotleda abi ERCC kaudu. Taotlus peab olema võimalikult täpne.

2. Erandlikus ohu olukorras võib liikmesriik taotleda abi ka hädaolukorrale reageerimise vahendite ajutise eelpaigutuse näol.

3. Abitaotluse saamisel võtab komisjon nõuetekohaselt ja viivitamata järgmisi meetmeid:

- a) edastab taotluse muude liikmesriikide kontaktpunktidele;
- b) kogub koostöös mõjutatud liikmesriigiga olukorra kohta kontrollitud teavet ja edastab selle liikmesriikidele;
- c) anda taotluse esitanud liikmesriigiga konsulteerides soovitusel abi andmiseks liidu mehhanismi kaudu, tuginedes kohapealsetele vajadustele ja mis tahes asjakohastele eelnevalt välja töötatud plaanidele, nagu on osutatud artikli 10 lõikes 1, ning kutsub liikmesriike üles kasutama konkreetseid suutlikkuse vahendeid ja hõlbustama taotletud abi koordineerimist ning
- d) võtab täiendavaid meetmeid õnnetusele reageerimise koordineerimise hõlbustamiseks.

4. Iga liikmesriik, kellele abitaotlus liidu mehhanismi kaudu suunatakse, peab viivitamata hindama, kas tal on võimalik vajalikku abi pakkuda, ning teavitama oma otsusest CECISE kaudu abi taotlevat riiki, teatades võimaliku pakutava abi ulatuse, tingimused ja vajaduse korral kulud. ERCC teavitab liikmesriike.

5. Abi taotlev liikmesriik vastutab abimissioonide juhtimise eest. Abi taotleva liikmesriigi asutused näevad ette suunised ja vajaduse korral moodulitele või muudele reageerimisvahenditele usaldatud ülesannete ulatuse. Kõnealuste ülesannete läbiviimise üksikasjad kuuluvad abi andva liikmesriigi määratud vastutava isiku pädevusse. Abi taotlev liikmesriik võib taotleda ka eksperdirühma kasutamist, et toetada hindamist, hõlbustada kohapealset koordineerimist (liikmesriikide meeskondade vahel) või anda tehnilist nõu.

6. Abi taotlev liikmesriik võtab asjakohased meetmed, et hõlbustada vastuvõtva riigi toetust saadavale abile.

7. Käesolevas artiklis sätestatud komisjoni roll ei mõjuta liikmesriikide pädevust ja vastutust oma meeskondade, moodulite ja muude toetusvahendite, sealhulgas sõjaliste vahendite suhtes.

Komisjoni pakutav toetus ei hõlma eelkõige liikmesriikide meeskondade, moodulite ja muu abi, mida kasutatakse vabatahtlikkuse alusel vastavalt koordineerimisele peakorterit tasandil ja kohapeal, juhtimist ega kontrolli.

Artikkel 16

Sidususe edendamine reageerimisel õnnetustele väljaspool liitu

1. Väljaspool liidu territooriumi toimunud õnnetuse või õnnetuse ohu korral võib kannatanud riik taotleda abi ERCC kaudu. Abi taotlemine võib toimuda ka ÜRO või tema asutuste või mõne muu asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni kaudu või nende poolt.

2. Käesoleva artikli kohaselt toimuvad missioonid võivad kujutada endast iseseisvaid abimissioone või toetada mõne rahvusvahelise organisatsiooni juhitud missiooni. Liidu koordineerimine integreeritakse täielikult ÜRO humanitaarasjade koordinatsioonibüroo (OCHA) üldisesse koordineerimisevõrgus ning selle juhtrolli austatakse.

3. Komisjon toetab abi andmise sidusust järgmiste meetmete kaudu:

- a) peab dialoogi liikmesriikide kontaktpunktidega, eesmärgiga tagada liidu mehhanismi kaudu õnnetustele reageerimiseks tõhusa ja ühtse liidu panuse andmine üldisse abiprojekti, seda eelkõige järgmiste meetmete abil:
 - i) teavitab liikmesriike viivitamata kõikidest täielikest abitaotlustest;
 - ii) toetab olukorra ja vajaduste ühist hindamist, tehnilise nõu andmist ja/või abi kohapealse koordineerimise hõlbustamist kohapeal viibiva kodanikukaitse eksperdirühma kaudu;
 - iii) jagab asjaomaseid hinnanguid ja analüüse kõigi asjaomaste osalistega;
 - iv) annab ülevaate liikmesriikide poolt ja muude osaliste antava abi kohta;
 - v) nõustab taotletava abiliigi osas tagamaks, et osutatav abi on kooskõlas vajaduste hinnanguga ning
 - vi) pakub mis tahes praktikalistest raskustest ülesaamiseks abi andmisel abi sellistes valdkondades nagu transiit ja toll;
- b) annab viivitamata soovitusi, võimaluse korral koostöös kannatanud riigiga, tuginedes kohapealsetele vajadustele ja mis tahes asjakohastele eelnevalt välja töötatud plaanidele, ning kutsub liikmesriike üles kasutama konkreetseid suutlikkuse vahendeid ja hõlbustama taotletud abi koordineerimist;

c) suhtleb kannatanud kolmanda riigiga selliste tehniliste üksikasjade osas nagu täpsed abivajadused, pakkumiste vastuvõtmine ning abi saamise ja jaotamise kohalik praktiline kord;

d) suhtleb OCHA ja teiste asjaomaste üldises abiprojektis osalejatega või toetab neid ja teeb nendega koostööd, et maksimeerida koostoimet, üksteist täiendada ning vältida tegevuse dubleerimist ja lünki ning

e) suhtleb kõigi asjaomaste osalejatega, eelkõige liidu mehhanismi raames toimuvate abimissioonide lõppetapis, et hõlbustada sujuvat üleandmist.

4. Piiramata komisjoni lõikes 3 kirjeldatud rolli ja pidades kinni kohustusest viivitamata liidu mehhanismi kaudu operatiivselt reageerida, teavitab komisjon liidu mehhanismi kohast tegevust alustades Euroopa välisteenistust, et kodanikukaitseoperatsioonid ja üldised liidu suhted kannatanud riigiga oleksid omavahel sidusad. Komisjon teavitab liikmesriike täielikult vastavalt lõikele 3.

5. Kohapeal tagatakse asjakohane suhtlus selles riigis asuva liidu delegatsiooniga, et hõlbustada kontakte kannatanud riigi valitsusega. Vajaduse korral annab liidu delegatsioon logistilist tuge kodanikukaitse eksperdirühmadele, millele osutatakse lõike 3 punkti a alapunktis ii.

6. Iga liikmesriik, kellele abitaotlus liidu mehhanismi kaudu suunatakse, peab viivitamata hindama, kas tal on võimalik vajalikku abi pakkuda, ning teavitama oma otsusest CECISE kaudu ERCCd, teatades igasuguse võimaliku pakutava abi ulatuse ja tingimused. ERCC teavitab liikmesriike.

7. Liidu mehhanismi võib kasutada ka kodanikukaitsealase toetuse pakkumiseks õnnetuste korral kolmandates riikides konsulaarabi andmisel liidu kodanikele, kui seda on taotlenud asjaomaste liikmesriikide konsulaarasutused.

8. Vastavalt abitaotlusele võib komisjon võtta vajalikke toetavaid ja täiendavaid lisameetmeid, et tagada abi andmise sidusus.

9. Liidu mehhanismi kaudu koordineerimine ei mõjuta kahepoolseid suhteid liikmesriikide ja kannatanud riigi vahel ega koostööd liikmesriikide ning ÜRO ja teiste asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide vahel. Selliseid kahepoolseid kontakte võib kasutada ka liidu mehhanismi kaudu koordineerimise toetamiseks.

10. Käesolevas artiklis osutatud komisjoni roll ei mõjuta liikmesriikide pädevust ja vastutust oma meeskondade, moodulite

ja muu toetuse, sealhulgas sõjaliste vahendite suhtes. Komisjoni pakutav toetus ei hõlma eelkõige liikmesriikide meeskondade, moodulite ja muu abi, mida kasutatakse vabatahtlikkuse alusel vastavalt koordineerimisele peakorteril tasandil ja kohapeal, juhtimist ega kontrolli.

11. Taotletakse koostoimet muude liidu vahenditega, eelkõige määruse (EÜ) nr 1257/96 raames rahastatavate meetmetega. Komisjon tagab vahenditevahelise koordineerimise ning vajaduse korral selle, et laiemale humanitaarabi andmisele kaasa aitavaid liikmesriikide kodanikukaitsemeetmeid rahastatakse võimalikult suures ulatuses käesoleva otsuse alusel.

12. Liidu mehhanismi käivitamisel teavitavad õnnetuse jaoks abi pakkuvad liikmesriigid ERCCd alati oma tegevusest.

13. Liidu mehhanismi raames kohapeal missioonis osalevad liikmesriikide meeskonnad ja moodulid suhtlevad tihedalt ERCCga ja lõike 3 punkti a alapunktis ii osutatud kohapealsete eksperdirühmadega.

Artikkel 17

Kohapealne abi

1. Komisjon võib valida, määrata ja lähetada liikmesriikide ekspertidest koosneva eksperdirühma:

a) väljaspool liidu territooriumi toimunud õnnetuse korral vastavalt artikli 16 lõikes 3 osutatule,

b) liidu territooriumil toimunud õnnetuse korral vastavalt artikli 15 lõikes 5 osutatule,

c) ennetusmeetmete ekspertiisi taotluse korral vastavalt artikli 5 lõikes 2 osutatule või

d) valmisolekumeetmete ekspertiisi taotluse korral vastavalt artikli 13 lõikes 3 osutatule.

Rühma võib integreerida komisjoni ja teiste liidu teenistuste eksperte rühma toetamiseks ja ERCCga suhtlemise hõlbustamiseks. Rühma võib integreerida ka OCHA või teiste rahvusvaheliste organisatsioonide lähetatud eksperte, et tugevdada koostööd ja lihtsustada ühist hindamist.

2. Ekspertide valiku ja nimetamise kord on järgmine:

a) liikmesriigid nimetavad oma vastutusalas eksperdid, keda saab eksperdirühmade liikmetena lähetada;

b) komisjon valib eksperdid ja nende rühmade juhid, lähtudes nende kvalifikatsioonist ja kogemusest, sealhulgas liidu mehhanismi raames läbitud koolituse tasemest ning eelnevast liidu mehhanismi missioonides ja muudes rahvusvahelistes päästetöödes osalemise kogemusest. Valikul võetakse arvesse ka muid kriteeriume, sealhulgas keeleoskust, et tagada, et meeskonnal tervikuna on olemas konkreetsetes olukorras vajavad oskused ning

c) komisjon määrab missiooni eksperdid/meeskonnajuhid kokkuleppel need nimetanud liikmesriigiga.

3. Kui lähetatakse eksperdirühmi, hõlbustavad need koordineerimist liikmesriikide päästemeeskondade vahel ja suhtlevad abi taotleva riigi pädevate asutustega vastavalt artikli 8 esimese lõigu punktis d sätestatule. ERCC hoiab tihedat sidet eksperdirühmadega ning pakub neile abi ning logistilist tuge.

Artikkel 18

Transport ja varustus

1. Nii liidus kui väljaspool liitu toimunud õnnetuse korral võib komisjon toetada liikmesriike juurdepääsu saamisel varustusele ja transpordiresurssidele järgmiste meetmete abil:

a) teabe andmine ja jagamine varustuse ja transpordiresursside kohta, mida liikmesriigid saavad kättesaadavaks teha, eesmärgiga sellist varustust ja transpordiresursse koondada;

b) liikmesriikide abistamine võimalike teistest allikatest, sealhulgas komertsturul, kättesaadavate transpordiresursside kindlakstegemisel ja nende juurdepääsu hõlbustamine sellistele ressurssidele või

c) liikmesriikide abistamine võimaliku teistest allikatest, sealhulgas komertsturul, kättesaadava varustuse kindlakstegemisel.

2. Komisjon võib täiendada liikmesriikide pakutavaid transpordiresursse, andes täiendavaid transpordiresursse, mis on vajalikud kiirreageerimise tagamiseks õnnetuste korral.

V PEATÜKK

RAHASTAMISSÄTTED

Artikkel 19

Eelarvahendid

1. Rahastamispakett liidu mehhanismi rakendamiseks ajavahemikuks 2014–2020 on jooksevhindades 368 428 000 eurot.

Jooksevhindades 223 776 000 eurot saadakse mitmeaastase finantsraamistiku rubriigist 3 „Julgeolek ja kodakondsus” ning jooksevhindades 144 652 000 eurot rubriigist 4 „Globaalne Euroopa”.

Iga-aastased eraldised määratakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt kindlaks vastavalt mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piirmääradele.

2. Toetusesaajate hädaolukorrale reageerimise meetmete eest tehtud tagasimaksetest tulenevad assigneeringud moodustavad sihtotstarbelise tulu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 18 lõike 2 tähenduses.

3. Lõikes 1 osutatud eraldisest võib katta ka liidu mehhanismi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks vajalike ettevalmistustööde, järelevalve, kontrolli, auditi ja hindamisega seotud kulusid.

Need võivad eelkõige hõlmata kulusid, mis on seotud uuringute, ekspertide kohtumiste, teavitamis- ja teabevahetusmeetmetega, sealhulgas liidu poliitiliste prioriteetide tutvustamisega niivõrd, kui see on seotud liidu mehhanismi üldeesmärkidega, samuti kulusid, mis on seotud IT-võrkudega, mis keskenduvad teabe töötlemisele ja -vahetusele (sealhulgas nende ühendamine olemasolevate või tulevaste süsteemidega, mille eesmärk on edendada valdkonnaülest andmevahetust, ning seotud varustus), koos kõigi muude tehnilise ja haldusabi kulutustega, mida komisjon programmi juhtimiseks tegema peab.

4. Lõikes 1 osutatud rahastamispakett eraldatakse ajavahemikuks 2014–2020 vastavalt I lisas sätestatud protsendimääradele ja põhimõtetele.

5. Komisjon vaatab I lisas sätestatud jaotuse läbi, võttes arvesse artikli 34 lõike 2 punktis a osutatud vahehindamise tulemusi. Komisjonil on õigus, juhul kui see on nimetatud hindamise tulemustest lähtudes vajalik, võtta kooskõlas artikliga 30 vastu delegeeritud õigusakte, et kohendada I lisas esitatud arve rohkem kui 8 protsendipunkti ja maksimaalselt 16 protsendipunkti võrra. Kõnealused delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 30. juuniks 2017.

6. Kui see on reageerimismeetmete võtmiseks kättesaadavate eelarvahendite vajaliku läbivaatamise korral tungiva kiireloomulisuse tõttu vajalik, on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kohendada I lisas sätestatud arvud rohkem kui 8 protsendipunkti ja maksimaalselt 16 protsendipunkti võrra, võttes arvesse olemasolevaid eelarvahendeid ja toimides artiklis 31 sätestatud korras.

Artikkel 20

Rahastamiskõlblikud üldmeetmed

Rahalise abi saamiseks on kõlblikud järgmised õnnetuste ennetamist, õnnetusteks valmisolekut ja õnnetustele tulemuslikku reageerimist tõhustavad üldmeetmed:

a) uuringud, ülevaated, mudelite ja stsenaariumide väljatöötamine eesmärgiga hõlbustada teadmiste, parimate tavade ja teabe jagamist;

- b) väljaõpe, õppused, õpikojad, töötajate ja ekspertide vahetus, koostöövõrkude loomine, näidisprojektid ja tehnosiire;
- c) järelvalve- ja hindamismeetmed;
- d) üldsuse teavitamine, harimine ja teadlikkuse suurendamine ning sellega seotud teabe levitamine, et kaasata kodanikke õnnetuste mõju ennetamisse ja minimeerimisse liidus ning aidata liidu kodanikel end paremini ja jätkusuutlikult kaitsta;
- e) liidu mehhanismi raames toimunud missioonidel ja õppustelt saadud kogemusi käsitleva programmi loomine ja rakendamine, sealhulgas valdkondade kohta, mis on olulised ennetuse ja valmisoleku jaoks ning
- f) teabevahetusmeetmed ja meetmed, millega suurendada teadlikkust õnnetuste ennetamise, õnnetusteks valmisoleku ja õnnetustele reageerimise valdkonnas toimuva Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikukaitsealase töö kohta.
- h) artiklis 13 kirjeldatud valmisolekumeetmete toetamine;
- i) Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse arendamine vastavalt artiklis 11 osutatule ja kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2.
- j) puudujääkide kindlakstegemine Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuses vastavalt artiklile 12 ning liikmesriikide toetamine kõnealuste puudujääkide kõrvaldamisel, kaasrahastades uusi reageerimisvahendeid kuni maksimaalselt 20 % ulatuses rahastamiskõlblikest kuludest, tingimusel et:
 - i) vajadust uute vahendite järele kinnitavad riskihindamised;
 - ii) artiklis 12 sätestatud puudujääkide kindlakstegemise protsess näitab, et need vahendid ei ole liikmesriikidele kättesaadavad;
 - iii) need vahendid töötavad välja liikmesriigid kas üksi või liikmesriikide rühmana;
 - iv) need vahendid eraldatakse vabatahtlikkuse alusel vähemalt kaheks aastaks ning
 - v) nende vahendite selline kaasrahastamine on kulutõhus.

Artikkel 21

Rahastamiskõlblikud ennetus- ja valmisolekumeetmed

1. Rahalise abi saamiseks on kõlblikud järgmised ennetus- ja valmisolekumeetmed:
 - a) projektide, uuringute, õpikodade, ülevaadete ja sarnaste meetmete ning artiklis 5 osutatud tegevuste kaasrahastamine;
 - b) artikli 6 lõikes 4 ja artikli 8 punktis j osutatud kaasrahastamise vastastikused eksperdi hinnangud;
 - c) Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse pakutavate funktsioonide säilitamine kooskõlas artikli 8 esimese lõigu punktiga a;
 - d) artikli 8 punktis d ja artiklis 17 osutatud eksperdirühmade mobiliseerimise ja sündmuskohale saatmise ettevalmistamine ning suutlikkusvaru loomine ja säilitamine artikli 8 punktis f osutatud liikmesriikide koolitatud ekspertide võrgustiku kaudu;
 - e) CECISe ning selle töövahendite loomine ja haldamine, mis võimaldab liidu mehhanismi raames edastada ja vahetada teavet ERCC ning liikmesriikide ja muude osalejate kontaktpunktide vahel;
 - f) kaasa aitamine Euroopale ühist huvi pakkuvate riikidevaheliste tuvastamise, varajase hoiatamise ja häiresüsteemide arendamisele, et võimaldada kiirreageerimist ning soodustada riiklike varajase hoiatamise ja häiresüsteemide omavahelist seotust ja nende seotust ERCC ning CECISega. Kõnealused süsteemid võtavad arvesse olemasolevaid ja tulevasi teabe-, järelvalve- ja tuvastamisallikaid ja -süsteeme ning tuginevad nendele;
 - g) reageerimisoperatsioonide kavandamine liidu mehhanismi raames kooskõlas artikliga 10;
 - k) logistilise toe kättesaadavuse tagamine artikli 17 lõikes 1 osutatud eksperdirühmade jaoks;
 - l) liikmesriikide õnnetustele reageerimise vahendite eelpaigutamise koordineerimise hõlbustamine liidus kooskõlas artikli 8 punktiga g;
 - m) liikmesriigi, kolmanda riigi, ÜRO või selle asutuste palvel ennetus- ja valmisolekumeetmete kohta nõu andmise toetamine, lähetades kohale eksperdirühma, nagu on osutatud artikli 5 lõikes 2 ja artikli 13 lõikes 3.
2. Lõike 1 punktis i osutatud meetmete rahalise abi saamise kõlblikkus piirdub järgmisega:
 - a) liidu tasandil kulud, mis on seotud Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse loomise ja haldamise ning sellega seonduvate protsessidega, mis on sätestatud artiklis 11;
 - b) kohustuslike koolituskursuste, õppuste ja õpikodadega seotud kulud, mis on vajalikud liikmesriikide reageerimisvahendite sertifitseerimiseks Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse jaoks (sertifitseerimiskulud). Sertifitseerimiskulud võivad põhineda ühikuhindadel või ühekordsetel maksetel, mis määratakse kindlaks vastavalt vahendi liigile, hõlmates kuni 100 % rahastamiskõlblikest kuludest;

- c) ühekordsed kulud, mis on vajalikud, et parandada liikmesriikide üksnes riigisiseseks kasutamiseks mõeldud reageerimisvahendite valmisolekut ja kättesaadavust, nii et need muutuksid kasutatavaks osana Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkusest, kooskõlas vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahendite kvaliteedinõuetega ja sertifitseerimisprotsessi käigus koostatud soovustega (kohandamiskulud). Nimetatud kohandamiskulud hõlmata moodulite ja teiste reageerimisvahendite koostöövõime, autonoomsuse, sõltumatus, transporditavuse ja pakendamise seotud kulusid ja samalaadseid kulusid, samuti riikidevahelise reageerimissuutlikkuse arendamisega (näiteks õpikojad, koolitused, ühiste meetodite, standardite ja menetluste väljatöötamine ning samalaadsed tegevused) seotud kulusid, tingimusel et need kulud on seotud konkreetset vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahenditega. Need ei hõlma reageerimisvahendite esmaseks loomiseks vajaliku varustuse või inimressurssidega seotud kulusid või hooldus- või jooksvaid kulusid. Kõnealused kohandamiskulud võivad põhineda ühikuhindadel või ühekordsetel maksetel, mis määratakse kindlaks vastavalt vahendi liigile, hõlmates kuni 100 % rahastamiskõlblikest kuludest, tingimusel et see ei ületa 30 % vahendi arendamise keskmisest kulust ning
- d) erakordsete õnnetuste korral ajutiste puudujääkidega tegelemiseks mõeldud raamlepingute, partnerluse raamlepingute või sarnaste lepingute sõlmimise ja haldamise kulud, võttes arvesse mitme ohu põhist lähenemisviisi.

Rahastamine käesoleva lõike punkti d alusel:

- i) võib hõlmata lepingute koostamise, ettevalmistamise, läbikäikimise, sõlmimise ja haldamise kulusid või tasusid ning kodanikukaitse vahendite tõhusa kasutamise tagamiseks mõeldud standardse töökorra ja õppuste väljatöötamisega seotud kulusid. Selline rahastamine võib hõlmata ka maksimaalselt 40 % vahenditele kiire juurdepääsu tagamise kulusid;
- ii) ei hõlma uute reageerimisvahendite ostmise või arendamise kulusid ega neid kulusid, mis on seotud kõnealuste lisavahendite kasutamisega õnnetuse korral. Lisavahendite kasutamisega õnnetuse korral seotud kulud katavad abi taotlejad liikmesriigid;
- iii) ei ületa 10 % artikli 19 lõikes 1 sätestatud rahastamispakettist. Juhul kui see 10 %-line ülemmäär saavutatakse enne programmitöö perioodi lõppu ning kui see on liidu mehhanismi nõuetekohase toimimise tagamiseks vajalik, võib nimetatud 10 %-list ülemmäära rakendusaktide kaudu kuni 5 protsendipunkti suurendada. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 33 lõikes 2 osutatud menetlusele;

Artikkel 22

Rahastamiskõlblikud reageerimismeetmed

Rahalise abi saamiseks on kõlblikud järgmised hädaolukordadele reageerimise meetmed:

- a) artikli 17 lõikes 1 osutatud eksperdirühmade lähetamine koos logistilise toega ning artikli 8 punktides d ja e osutatud ekspertide lähetamine;
- b) õnnetuse korral liikmesriikide toetamine juurdepääsu saamisel varustusele ja transpordiresurssidele, nagu on täpsustatud artiklis 23 ning
- c) vastavalt abitaotlusele vajalike toetavate ja täiendavate lisameetmete võtmine, et hõlbustada õnnetusele reageerimise koordineerimist kõige tõhusamal viisil.

Artikkel 23

Rahastamiskõlblikud meetmed varustuse ja transpordiresursside valdkonnas

1. Rahalise abi saamiseks on liidu mehhanismi raames rahastamiskõlblikud järgmised varustusele ja transpordiresurssidele juurdepääsu andmise meetmed:

- a) teabe andmine ja jagamine varustuse ja transpordiresursside kohta, mida liikmesriik otsustab kättesaadavaks teha, eesmärgiga lihtsustada sellise varustuse ja transpordiresursside koondamist;
- b) liikmesriikide abistamine võimalike teistest allikatest, sealhulgas kommertsturul, kättesaadavate transpordiresursside kindlakstegemisel ja nende juurdepääsu hõlbustamine sellistele ressurssidele;
- c) liikmesriikide abistamine võimaliku teistest allikatest, sealhulgas kommertsturul, kättesaadava varustuse kindlakstegemisel ning
- d) selliste transpordiresursside rahastamine, mis on vajalikud kiirreageerimise tagamiseks õnnetuste korral. Sellised meetmed on rahastamiskõlblikud üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
- i) liidu mehhanismi raames on esitatud abitaotlus kooskõlas artiklitega 15 ja 16;
- ii) täiendavad transpordiresurssid on vajalikud tõhusaks reageerimiseks õnnetustele liidu mehhanismi raames;

- iii) abi vastab ERCC kindlaksmääratud vajadustele ning seda antakse kooskõlas ERCC antud soovitudele tehniliste näitajate, kvaliteedi, ajastamise ja abi andmise korra kohta;

iv) taotlev riik on kas otse või ÜRO või selle asutuste või asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni kaudu liidu mehhanismi raames antava abi vastu võtnud ning

v) abi täiendab kolmandates riikides toimunud õnnetuste puhul mis tahes üldist liidu humanitaarabi.

2. Transpordiresurssidele antava liidu rahalise toetuse summa ei tohi ületada 55 % kogu rahastamiskõlblikest kuludest.

3. Transpordile antava liidu rahalise toetuse summa võib lisaks katta maksimaalselt 85 % kogu rahastamiskõlblikest kuludest järgmistel tingimustel:

a) kulud on seotud kooskõlas artikliga 11 eelnevalt vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahendite transpordiga või

b) abi on vajalik kriitiliste vajadustega tegelemiseks ning see ei ole või ei ole piisavalt vabatahtlikkuse alusel eraldatud vahenditena kättesaadav.

4. Transpordiresurssidele antav liidu rahaline toetus võib lisaks katta maksimaalselt 100 % punktides i, ii ja iii kirjeldatud kogu rahastamiskõlblikest kuludest, kui see on vajalik liikmesriikide vahendite reservi kasutamise tõhustamiseks ning kui kulud on seotud ühega järgmistest:

i) laopinna lühiajaline rentimine liikmesriikidelt saadud abi ajutiseks ladustamiseks, et lihtsustada selle koordineeritud transportimist;

ii) liikmesriikide abi ümberpakkimine, eesmärgiga kasutada maksimaalselt ära olemasolevaid transpordivahendeid või täita konkreetseid tegevusalaseid nõudeid või

iii) reservi antud abi kohalik transportimine, et tagada selle koordineeritud kättetoimetamine abi taotleva riigi lõppsihtkohas.

Käesoleva lõike alusel antav liidu rahaline toetus ei ületa liidu mehhanismi igal aktiveerimisel 75 000 eurot jooksevhindades. Erandjuhtudel võib seda ülemmäära rakendusaktide kaudu suurendada. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Kui transpordioperatsioonide koondamine hõlmab mitut liikmesriiki, siis võib üks liikmesriik võtta juhtimise ja taotleda liidu rahalist abi kogu operatsioonile.

6. Kui liikmesriik palub komisjonil tellida transporditeenused, siis nõuab komisjon nende kulude osalist hüvitamist vastavalt lõigetes 2, 3 ja 4 kehtestatud rahastamismääradele.

7. Käesolevas artiklis sätestatud transpordiresursside puhul on liidu rahalise toetuse saamiseks rahastamiskõlblikud järgmised kulud: kõik kulud, mis on seotud transpordiresursside liikumisega, sealhulgas kõik teenustasud, lõivud, logistilised ja käitlemiskulud, kütuse- ja võimalikud majutuskulud ning muud kaudsed kulud, nagu maksud, üldised tollimaksud ja transiidikulud.

Artikkel 24

Toetusesaajad

Käesoleva otsuse alusel võib toetusi anda avalik-õiguslikele või eraõiguslikele juriidilistele isikutele.

Artikkel 25

Rahalise abi vormid ja rakenduskord

1. Komisjon annab liidu rahalist abi kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012.

2. Käesoleva otsuse alusel võidakse anda rahalist abi ükskõik millises vormis, mis on kehtestatud määruses (EL, Euratom) nr 966/2012, eelkõige toetusena, kulude hüvitamisena, riigihankelepingute vormis või maksetena sihtfondidesse.

3. Käesoleva otsuse rakendamiseks võtab komisjon rakendusaktide kaudu vastu iga-aastased tööprogrammid, välja arvatud IV peatükis sätestatud õnnetustele reageerimise alla kuuluvate meetmete puhul, mida ta ei saa ennetavalt esitada. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Iga-aastastes tööprogrammides kehtestatakse eesmärgid, oodatavad tulemused, rakendamise meetod ja kogusumma. Samuti sisaldavad need rahastatavate meetmete kirjeldust, märget igale meetmele eraldatud summa kohta ja rakendamise soovituslikku ajakava. Artikli 28 lõikes 2 osutatud rahalise toetuse puhul kirjeldatakse iga-aastastes tööprogrammides iga neis osutatud riigi jaoks ette nähtud meetmeid.

Artikkel 26

Liidu meetmete vastastikune täiendavus ja sidusus

1. Käesoleva otsuse alusel rahalist abi saavad meetmed ei saa abi liidu muudest rahastamisvahenditest.

Komisjon tagab, et käesoleva otsuse alusel rahalise abi taotlejad ja sellise abi saajad annavad komisjonile teavet muudest allikatest, sealhulgas liidu üldeelarvest, saadud rahalise abi ning sellise abi saamiseks menetluses olevate taotluste kohta.

2. Taotletakse koostoimet ja vastastikust täiendavust muude liidu vahenditega. Kolmandates riikides humanitaarkriisidele reageerimiseks osutatava abi korral tagab komisjon käesoleva otsuse alusel rahastatud meetmete ja määruse (EÜ) nr 1257/96 alusel rahastatud meetmete vastastikuse täiendavuse ja sidususe.

3. Kui liidu mehhanismi alusel antav abi aitab liidul osutada abi humanitaarvaldkonnas, eelkõige keerulistes hädaolukordades, siis peavad käesoleva otsuse alusel rahastamist saavad meetmed põhinema kindlakstehtud vajadustel ning olema kooskõlas Euroopa humanitaarabi konsensusel osutatud humanitaarpõhimõtete ning kodanikukaitse- ja sõjaliste vahendite kasutamise põhimõtetega.

Artikkel 27

Liidu finantshuve kaitse

1. Komisjon võtab asjakohaseid meetmeid tagamaks, et käesoleva otsuse kohaselt rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vältimise meetmete kohaldamisega ning tõhusa kontrolliga, ja kui avastatakse rikkumine, siis alusetult makstud summade tagasinõudmisega või vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate rahaliste ja halduskaristustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusajaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on käesoleva otsuse alusel rahastatud liidu vahenditest.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrolle kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ sätete ja menetlustega ning nõukogu määrusega (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁽²⁾, eesmärgiga teha kindlaks, kas toetuslepingu või toetuse andmise otsuse või käesoleva otsuse alusel rahastatava lepinguga seoses esineb pettust, korruptsiooni või mis tahes muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud ning lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused, mis tulenevad käesoleva otsuse rakendamisest, sätteid, mis annavad komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt õiguse selliseks auditeerimiseks ja uurimiseks vastavalt nende pädevusele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013 Euroopa, mis käsitleb Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramise eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

VI PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 28

Kolmandad riigid ja rahvusvahelised organisatsioonid

1. Liidu mehhanismis võivad osaleda:

a) Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioonis (EFTAs) osalevad Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvad riigid vastavalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingus kehtestatud tingimustele ja teised Euroopa riigid, kui lepingud ja menetlused seda ette näevad;

b) ühinevad riigid, kandidaatriigid ja potentsiaalsed kandidaatriigid vastavalt üldpõhimõtetele ja üldistele tingimustele nende riikide osalemise kohta liidu programmides, nagu on kehtestatud asjaomastes raamlepingutes ja assotsiatsiooniõukogu otsustes või samalaadsetes kokkulepetes.

2. Artiklis 20 ja artikli 21 esimese lõigu punktides a, b, f ja h osutatud rahalist abi võib anda ka liidu mehhanismis mitteosalevatele kandidaatriikidele ja potentsiaalsetele kandidaatriikidele ning Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidele, kui see rahaline abi täiendab ühinemiseelse abi rahastamisvahendist (IPA) nii nagu see on kehtestatud ühinemiseelse abi rahastamisvahendit käsitleva tulevase liidu õigusaktiga ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendist nii nagu see on kehtestatud Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendit käsitleva tulevase liidu õigusaktiga, saadavat rahastamist.

3. Rahvusvahelised või piirkondlikud organisatsioonid võivad teha koostööd liidu mehhanismi raames rakendatavates meetmetes, kui seda võimaldavad asjaomased kahe- või mitmepoolsed lepingud nende organisatsioonide ja liidu vahel.

Artikkel 29

Pädevad asutused

Liikmesriigid määravad käesoleva otsuse kohaldamiseks pädevad asutused ja teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 30

Delegeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 19 lõigetes 5 ja 6 osutatud õigus võtta vastu delegeritud õigusakte antakse komisjonile kuni 31. detsembrini 2020.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 19 lõikes 5 ja 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta ühegi juba jõustunud delegeeritud õigusakti kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 19 lõike 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 31

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakti jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata lõike 2 kohaselt vastuväiteid. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kooskõlas artikli 30 lõikes 5 osutatud menetlusega. Sellisel juhul tunnistab komisjon õigusakti viivitamata kehtetuks pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväiteid.

Artikkel 32

Rakendusaktid

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid järgmistes küsimustes:

- a) ERCC koostöö liikmesriikide kontaktpunktidega, nagu on ette nähtud artikli 8 esimese lõigu punktiga a, artikli 15 lõikega 3 ja artikli 16 lõike 3 punktiga b; ning liidus toimunud õnnetustele reageerimise töömenetlused, nagu on ette nähtud artikliga 15, ning liidust väljaspool toimunud õnnetustele reageerimise töömenetlused, nagu on ette nähtud artikliga 16, sealhulgas asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide kindlaksmääramine;
- b) CECISE komponendid ning CECISE kaudu teabe jagamise korraldamine, nagu on ette nähtud artikli 8 esimese lõigu punktiga b;
- c) eksperdirühmade lähetamise protsess, nagu on ette nähtud artikliga 17;
- d) moodulite, muude reageerimisvahendite ja ekspertide kindlakstegemine, nagu on ette nähtud artikli 9 lõikega 2;

e) moodulite toimimise ja koostoimimisega seotud tegevusnõuded, nagu on ette nähtud artikli 9 lõikega 1a, sealhulgas nende ülesanded, suutlikkus, peamised komponendid, sõltumatus ja lähetamine;

f) suutlikkuse eesmärgid, kvaliteedi- ja koostalitlusnõuded ning Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse toimimiseks vajalik sertifitseerimise ja registreerimise menetlus, nagu on ette nähtud artikliga 11, ning rahastamiskord, nagu on ette nähtud artikli 21 lõikega 2;

g) artikliga 12 ette nähtud kord Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse puudujääkide kindlakstegemiseks ja kõrvaldamiseks;

h) artikliga 13 ette nähtud koolitusprogrammi, õppuste raamistiku ja saadud kogemuste programmi korraldamine ning

i) abi transpordi toetuse korraldamine, nagu on ette nähtud artiklitega 18 ja 23.

2. Need rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 33 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 33

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 34

Hindamine

1. Rahalist abi saavate meetmete suhtes teostatakse korrapäraselt järelevalvet, et jälgida nende rakendamist.

2. Komisjon hindab käesoleva otsuse kohaldamist ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

- a) hindamise vahearuande käesoleva otsuse rakendamisel saavutatud tulemuste ning rakendamisega seotud kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate kohta hiljemalt 30. juuniks 2017;
- b) teatise käesoleva otsuse rakendamise jätkamise kohta hiljemalt 31. detsembriks 2018 ning
- c) järeelhindamise aruande hiljemalt 31. detsembriks 2021.

Vajaduse korral lisatakse punktis a osutatud hindamise vahearuandele ja b osutatud teatisele ettepanek käesoleva otsuse muutmiseks.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 35***Üleminekusätted**

1. Otsuse 2007/162/EÜ, Euratom põhjal enne 1. jaanuari 2014 algatatud meetmeid hallatakse vajaduse korral vastavalt kõnealuse otsuse sätetele.

2. Liikmesriigid tagavad riiklikul tasandil sujuva ülemineku eelmise rahastamisvahendi raames ellu viidud meetmete ja käesoleva otsusega kehtestatud sätete alusel ellu viidavate meetmete vahel.

*Artikkel 36***Kehtetuks tunnistamine**

Otsus 2007/162/EÜ, Euratom ja otsus 2007/779/EÜ, Euratom tunnistatakse kehtetuks. Viiteid kehtetuks tunnistatud otsustele käsitatakse viidetena käesolevale otsusele ja loetakse vastavalt käesoleva otsuse II lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 37***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas. Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

*Artikkel 38***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 17. detsember 2013

*Euroopa Parlamendi nimel**president*

M. SCHULZ

*Nõukogu nimel**eesistuja*

L. LINKEVIČIUS

*I LISA***Protsendimäärad artikli 19 lõikes 1 osutatud liidu mehhanismi rakendamiseks mõeldud rahastamispaketi eraldamiseks**

Ennetamine: 20 % +/- 8 protsendipunkti

Valmisolek: 50 % +/- 8 protsendipunkti

Reageerimine: 30 % +/- 8 protsendipunkti

Põhimõtted

Käesoleva otsuse rakendamisel seab komisjon prioriteediks need meetmed, mille puhul käesolevas otsuses sätestatud tähtpäev saabub enne kõnealust tähtpäeva, eesmärgiga tagada kõnealusest tähtpäevast kinnipidamine.

II LISA

Vastavustabel

Nõukogu otsus 2007/162 EÜ, Euratom	Nõukogu otsus 2007/779 EÜ, Euratom	Käesolev otsus
Artikli 1 lõige 1		—
Artikli 1 lõige 2		Artikli 1 lõige 4
Artikli 1 lõige 3		—
Artikli 1 lõige 4	Artikli 1 lõige 2	Artikli 2 lõige 2
	Artikli 1 lõige 1	—
	Artikli 1 lõike 2 esimene lõik	Artikli 1 lõige 2
	Artikli 1 lõike 2 teine lõik	Artikli 1 lõige 5
Artikli 2 lõige 1		Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 2 lõige 2		Artikli 2 lõike 1 punkt b
Artikli 2 lõige 3		Artikli 1 lõige 6
	Artikli 2 punkt 1	—
	Artikli 2 punkt 2	Artikli 13 lõike 1 punkt a
	Artikli 2 punkt 3	Artikli 20 punkt b
	Artikli 2 punkt 4	Artikli 8 punkt d
	Artikli 2 punkt 5	Artikli 7 ja artikli 8 punkt a
	Artikli 2 punkt 6	Artikli 8 punkt b
	Artikli 2 punkt 7	Artikli 8 punkt c
	Artikli 2 punkt 8	Artikli 18 lõige 1
	Artikli 2 punkt 9	Artikli 18 lõige 2
	Artikli 2 punkt 10	Artikli 16 lõige 7
	Artikli 2 punkt 11	—
Artikkel 3	Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1		Artikkel 20 ja artikkel 21
Artikli 4 lõike 2 punkt a		Artikli 22 punkt a
Artikli 4 lõike 2 punkt b		Artikli 22 punkt b ja artikli 23 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 4 lõike 2 punkt c		Artikli 23 lõike 1 punkt d
Artikli 4 lõige 3		Artikli 23 lõiked 2 ja 4
Artikli 4 lõige 4		Artikli 32 lõike 1 punkt i
	Artikli 4 lõige 1	Artikli 9 lõige 1

Nõukogu otsus 2007/162 EÜ, Euratom	Nõukogu otsus 2007/779 EÜ, Euratom	Käesolev otsus
Artikkel 5	Artikli 4 lõige 2	Artikli 9 lõige 3
	Artikli 4 lõige 3	Artikli 9 lõiked 1 ja 2
	Artikli 4 lõige 4	Artikli 9 lõige 4
	Artikli 4 lõige 5	Artikli 9 lõige 5
	Artikli 4 lõige 6	Artikli 9 lõige 6
	Artikli 4 lõige 7	Artikli 9 lõige 9
	Artikli 4 lõige 8	Artikli 9 lõige 7
		Artikkel 24
	Artikli 5 punkt 1	Artikli 8 punkt a
	Artikli 5 punkt 2	Artikli 8 punkt b
	Artikli 5 punkt 3	Artikli 8 punkt c
Artikli 5 punkt 4	Artikli 8 punkt d	
Artikli 5 punkt 5	Artikli 13 lõike 1 punkt a	
Artikli 5 punkt 6	—	
Artikli 5 punkt 7	Artikli 13 lõike 1 punkt d	
Artikli 5 punkt 8	Artikli 13 lõike 1 punkt f	
Artikli 5 punkt 9	Artikkel 18	
Artikli 5 punkt 10	Artikli 8 punkt e	
Artikli 5 punkt 11	Artikli 8 punkt g	
Artikli 6 lõige 1	Artikli 25 lõige 1	
Artikli 6 lõige 2	Artikli 25 lõige 2	
Artikli 6 lõige 3	Artikli 25 lõike 3 kolmas ja neljas lause	
Artikli 6 lõige 4	—	
Artikli 6 lõige 5	Artikli 25 lõike 3 esimene ja teine lause	
Artikli 6 lõige 6	—	
Artikkel 7	Artikkel 6	Artikkel 14
		Artikli 28 lõige 1
	Artikli 7 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
	Artikli 7 lõige 2	Artikli 15 lõige 3
	Artikli 7 lõike 2 punkt a	Artikli 15 lõike 3 punkt a
	Artikli 7 lõike 2 punkt c	Artikli 15 lõike 3 punkt b
	Artikli 7 lõike 2 punkt b	Artikli 15 lõike 3 punkt c
	Artikli 7 lõike 3 esimene ja kolmas lause	Artikli 15 lõige 4 ja artikli 16 lõige 6

Nõukogu otsus 2007/162 EÜ, Euratom	Nõukogu otsus 2007/779 EÜ, Euratom	Käesolev otsus
Artikkel 8	Artikli 7 lõige 4	Artikli 15 lõige 5
	Artikli 7 lõige 5	—
	Artikli 7 lõige 6	Artikli 17 lõike 3 esimene lause
		Artikkel 26
	Artikli 8 lõike 1 esimene lõik	Artikli 16 lõige 1
	Artikli 8 lõike 1 teine lõik	Artikli 16 lõike 2 esimene lause
	Artikli 8 lõike 1 kolmas lõik	—
	Artikli 8 lõike 1 neljas lõik	—
	Artikli 8 lõige 2	Artikli 16 lõige 4
	Artikli 8 lõige 3	—
	Artikli 8 lõike 4 punkt a	Artikli 16 lõike 3 punkt a
	Artikli 8 lõike 4 punkt b	Artikli 16 lõike 3 punkt c
	Artikli 8 lõike 4 punkt c	Artikli 16 lõike 3 punkt d
	Artikli 8 lõike 4 punkt d	Artikli 16 lõike 3 punkt e
	Artikli 8 lõige 5	Artikli 16 lõige 8
	Artikli 8 lõike 6 esimene lõik	Artikli 17 lõike 1 ja artikli 17 lõike 2 punkt b
	Artikli 8 lõike 6 teine lõik	Artikli 17 lõike 3 teine lause
	Artikli 8 lõike 7 esimene lõik	—
	Artikli 8 lõike 7 teine lõik	Artikli 16 lõike 2 teine lause
	Artikli 8 lõike 7 kolmas lõik	Artikli 16 lõige 9
	Artikli 8 lõike 7 neljas lõik	Artikli 16 lõige 11
	Artikli 8 lõike 7 viies lõik	—
	Artikli 8 lõige 8	Artikli 16 lõige 10
Artikli 8 lõike 9 punkt a	Artikli 16 lõige 12	
Artikli 8 lõike 9 punkt b	Artikli 16 lõige 13	
Artikkel 9	Artikli 16 lõige 2	
	Artikkel 18	
Artikkel 10	Artikli 19 lõige 3	

Nõukogu otsus 2007/162 EÜ, Euratom	Nõukogu otsus 2007/779 EÜ, Euratom	Käesolev otsus
	Artikkel 10	Artikkel 28
Artikkel 11		—
	Artikkel 11	Artikkel 29
Artikli 12 lõige 1		Artikli 27 lõige 1
Artikli 12 lõige 2		—
Artikli 12 lõige 3		—
Artikli 12 lõige 4		—
Artikli 12 lõige 5		—
	Artikli 12 lõige 1	Artikli 32 lõike 1 punkt e
	Artikli 12 lõige 2	Artikli 32 lõike 1 punkt a
	Artikli 12 lõige 3	Artikli 32 lõike 1 punkt b
	Artikli 12 lõige 4	Artikli 32 lõike 1 punkt c
	Artikli 12 lõige 5	Artikli 32 lõike 1 punkt h
	Artikli 12 lõige 6	Artikli 32 lõike 1 punkt d
	Artikli 12 lõige 7	—
	Artikli 12 lõige 8	—
	Artikli 12 lõige 9	Artikli 32 lõike 1 punkti a teine osa
Artikkel 13	Artikkel 13	Artikkel 33
Artikkel 14		Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 14	Artikkel 34
	Artikkel 15	Artikkel 36
Artikkel 16		Artikli 37 teine lause
Artikkel 17	Artikkel 16	Artikkel 38